

ՕՐՈՒԱՆ ՄԵԾ ՏՕՆԸ

ՄԵԾԱՇՈՒՔ ՀԱՆԴԷՍ ՄԱՅՐ ԵՊԵՂԵՅԻՈՅ ՄԷՉ

ԵՐԷԿՈՒԱՆ ԸՍԵՂԻՍԵՆՐԵ ԵՒ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ
ԽՐԱԽՃԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Պոլսոյ Հայութիւնն ո՛չ մէկ պարագայի մէջ այնքան ոգեւորութիւն ցոյց տուած էր, որքան շարաթօր և երէկ:

Հայ ժողովուրդն իր այս հանդէսներով, որոնց բարեկարգութիւնը շխանդարուեցաւ բարեբախտաբար արտասովոր շէպքերով, օտարներու առջև իսկ առաւ ապացոյցն իր յառաջդիմութեան և քաղաքակրթութեան ընդունակութեան, հետեւաբար ուրախ ենք ըր ազգիս Վեհ. Հայրապետն առիթ առաւ այս յորելեանական հանդէսներուն, որոնք իրենց յառաջ բերած ընդհանուր ոգեւորութենէն զատ, տեւական և մնայուն արդիւնք ալ պիտի ունենան՝ յանուն կրթութեան հաստատուելիք հիմնական դրամագլուխով, որ կը յուսացուի թէ Պոլսոյ մէջ բաւական կարեւոր դումարի մը յանգեցաւ, այս տօնական օրերուն մէջ:

Շարաթօր Գումգարուի մէջ ոգեւորութիւնն աննկարագրելի էր: Կէս օրէն քանի մը ժամ առաջ արդէն Մայր եկեղեցւոյ շրջակայ փողոցներն անանցանելի դարձած էին: Կառախումբն անընդհատ ժողովուրդ կը փոխադրէր Գումգարու, բացի մտաակայ թաղերէն հետիտան եկողներէն, որոնք ստուար թիւ մը կը կազմէին:

Մայր Եկեղեցւոյ միջին Տաճարէն զատ բակը լեցուած էր ամբողջութեամբ Քովընտի շէնքն ներս կ'ընդունուէին հրաւիրեալներն և կ'առաջնորդուէին իրենց յատուկ տեղերը: Ամբողջ Տաճարը կ'ընդար լոյսերու մէջ, բոլոր ջահերն ու կանո-

